

FULL PARROQUIAL

PARRÒQUIA SANTA MARIA D'OLESA DE MONTSERRAT

ÈPOCA III - ANY XVI - 03 DE JUNY DE 2018

Sagraris acompanyats

Manuel González era un sacerdot sevillà acabat d'ordenar l'any 1902, quan el seu bisbe li va encarregar que s'encarregués dels cultes de la Quaresma a Palomares del Río, un petit poble al qual s'hi accedia travessant un curs d'aigua i viatjant després a lloms d'un ruc.

En arribar, el sagristà li va pintar un panorama molt negre pel que fa a la devoció de la gent. Va entrar a l'església, es va agenollar davant el sagrari, i en obrir-lo va veure que era brut i ple d'insectes. Feia molt de temps que no s'havia obert ni s'havien renovat les sagrades Formes. Aquell fet el va impactar tant que va dedicar la seva vida sacerdotal a promoure la cura de l'Eucaristia.

Joan Pau II el va beatificar i el va anomenar «bisbe dels sagraris abandonats», i l'octubre de 2016 el papa Francesc el va canonitzar. Va ser bisbe de Màlaga i després de Palència en anys difícils. A Màlaga van incendiar el palau episcopal, i dels catorze sacerdots que va ordenar set van ser màrtirs.

Podem invocar el seu exemple de persona enamorada de l'Eucaristia en aquesta gran festa del

Corpus Christi en la qual el Senyor sacramentat surt als nostres

*Custòdia Major de la Parroquial
d'Olesa de Montserrat*

carrers a pobles i ciutats portat per la devoció del poble cristià. La tradició d'aquesta festa del mes de juny, mòbil en el calendari, és molt antiga, i la seva celebració pels carrers també. Fa segles al voltant del Corpus molta gent acudia a l'espectacle de teatre sacre, que eren els actes sacramentals. Lope de Vega, Tirso de

Molina i, sobretot, Calderón de la Barca, van ser autors d'aquestes peces literàries tan celebrades, i molts escriptors van honorar el Corpus, com García Lorca, meravellat amb el de Granada quan va escriure: «Es así, Dios andando, como quiero tenerte...». Déu caminant, sota pal·li, rebent l'adoració del poble cristià.

Com en el temps de sant Manuel González, la nostra societat corre el risc dels sagraris abandonats, o almenys solitaris. Per això estimo a la pràctica de la visita al Santíssim i m'alegren molt totes les iniciatives que es fan en algunes parròquies de moments d'adoració, durant el dia o la nit.

Que en la festa del Corpus Christi aprofitem per fer aquesta manifestació d'amor a Jesús sacramentat. En una societat pluralista i democràtica, els cristians hem de ser absolutament respectuosos amb tothom, però no hem de defugir algunes manifestacions externes de religiositat que formen part de la llibertat en què vivim. Sigui al carrer o en la quietud de les esglésies, allí està esperant-nos.

+ J. Pujol i Balcells
Ar. de Tarragona

Jaume Pujol i Balcells,
Arquebisbe de Tarragona.

AGENDA LITÚRGICA

DISSABTE, 2

- 17.30 Missa vespertina a la residència Santa Oliva.
Col·lecta de Càritas.
Ints. Anna Milà i Fusalba.
- 17.30 Exposició del Santíssim.
- 18.30 Rosari davant del Santíssim.
- 18.30 Vida parroquial, bateig del David Sierra Caliz.
- 19.00 Primeres vespres.
- 19.30 Missa vespertina del COS I LA SANG DE CRIST.
Benedicció amb el Santíssim Sagrament Eucarístic.
Col·lecta de Càritas.

DIUMENGE, 3 - SOLEMNITAT DEL COS I LA SANG DE CRIST

- 08.30 Missa matinal.
Col·lecta de Càritas.
- 10.00 Exposició del Santíssim a l'Hospital.
- 11.00 Exposició del Santíssim a la Parròquia.
- 11.15 Missa a la capella de l'hospital.
Col·lecta de Càritas.
- 12.30 Missa Major de la SOLEMNITAT DEL COS I LA SANG DE CRIST.
Benedicció amb el Santíssim Sagrament Eucarístic.
Comunió Solemne, amb els infants que han fet la primera comunió enguany.
Col·lecta de Càritas.
Ints. Josep Quer i Pujol.

DILLUNS, 4

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIMARTS, 5

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIMECRES, 6

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIJOUS, 7

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DIVENDRES, 8

- 09.45 Missa a la capella de les Escolàpies.

DISSABTE, 9

- 17.30 Missa vespertina a la residència Santa Oliva.
Ints. Anna Milà i Fusalba.
- 17.30 Vida parroquial, enllaç matrimonial de la Maria Isabel Suárez García i del Jonatan Monge Alonso.
- 20.00 Vetlla de Santa Oliva.
Pregària de Taizé.

SANTORAL

DISSABTE, 2 Sant Marcel·lí, màrtir.
Sant Eugeni I, papa.

DIUMENGE, 3 Sant Carles Luanga i els seus Companys, màrtirs a Iganda.
Santa Clotilde, reina. Sant Joan Grande, religiós.

DILLUNS, 4 Sant Pere Màrtir o de Verona, prevere. Sant Francesc de Caracciolo, fundador. Santes Rut i Noemí, matrones bíbliques.

DIMARTS, 5 Sant Bonifaci, bisbe i màrtir. Santa Zenaida, verge.

DIMECRES, 6 Sant Norbert, bisbe. Sant Marcel·lí Champagnat, prevere. Fundador dels Germans Maristes.

DIJOUS, 7 Sant Robert, abat. Sant Pere de Còrdova, màrtir.

DIVENDRES, 8 Sant Guillem, bisbe.

DISSABTE, 9 Nostra Senyora de Gràcia. Sant Efreem, diaca i doctor de l'Església. Sant Felicià, màrtir.

Racó del feligrès

L'evangeli no demana que no ens equivoquem, sinó que demana fidelitat. No agafem l'Evangeli com un llibre de normes estrictes sinó que la importància és la fidelitat. (M. Mercè Boada)

Pots fer-nos arribar el teu escrit a: full@parroquiaolesa.org, els dimecres o divendres de 18 a 20h al despatx parroquial.

Que descansi en la Pau del Senyor

† Jaume Ballestero Matas, 85 anys.

Comentari de l'evangeli de la Solemnitat del Cos i la Sang de Crist

La primera part d'aquesta lectura descriu els preparatius dels deixebles del que serà l'Últim Sopar de Jesús. El passatge es pot estructurar en tres parts desiguals: la pregunta dels deixebles (14,12), la resposta de Jesús (14,13-15) i el compliment per part dels deixebles dels encàrrecs de Jesús (14,16). La forma del text evidencia que el que és important són les paraules de Jesús. Aquesta secció és paral·lela a l'escena de la preparació de l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem (11,1-6) i accentua l'omnisciència sobrenatural com sobirania de Jesús. Al final, l'evangelista Marc informa que els dos deixebles hi van i ho troben tot tal com Jesús els diu (v. 16). No hi ha cap mostra d'admiració ni sorpresa en la clarividència de Jesús. No hi ha temps per a l'admiració, perquè s'atansa el moment definitiu. Immediatament després de la profecia de la traïció de Judes (14,17-21), Jesús incorpora un ritual nou en el sopar de comiat amb els seus deixebles (1Co 11,23-25). Jesús identifica el pa amb el seu cos (Jn 6,35-48) i el vi amb la seva sang en una clara al·lusió veterotestamentària (Ex 24,8), tal com veïem a la primera lectura d'avui, i en d'altres textos de l'Antic Testament com Gn 49,8-12 o Is 53,12. Jesús utilitza una simbologia coneguda com és el cep, el vi i la sang relacionades amb la reialesa del Messies. Les últimes paraules de Jesús (14,25) remetent al futur escatològic en què el Regne de Déu s'instaurarà a la terra, i recorden l'afirmació de Pau a 1Co 11,26, quan afirma que quan els cristians mengin el pa eucarístic i beguin la copa, proclamaran la mort del Senyor «fins que torni». L'evangelista Marc deixa palès que contra tota esperança el Messies ha de patir i morir, però que també contra tota expectativa aquesta mort no serà una derrota sinó una victòria. Ara bé, perquè això sigui així, Jesús haurà de ser abandonat per tots i acabar morint a la creu.

El nostre seminarista, Joan F. Cortès i Ribot, rep el ministeri del lectorat

“El Senyor us necessita per contagiar la seva Paraula”. D’aquesta manera, el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, s’expressava cap al final de la cerimònia en què va conferir el ministeri del lectorat a set seminaristes de Barcelona i a dos de Sant Feliu de Llobregat el passat 10 de maig. L’Eucaristia va omplir de gom a gom l’església del Seminari Conciliar de Barcelona amb més de 350 persones, majoritàriament familiars i amics dels nous lectors, però també molts feligresos de les comunitats parroquials on col·laboren els caps de setmana. En paraules del bisbe auxiliar, “la capella del Seminari s’ha convertit en un cenacle on ressona la Paraula de Déu”.

“El Pa de la Paraula és tant important com el Pa de Vida”, va reflexionar el bisbe Gordo alhora que exhortava els nous lectors: “Siguem sobretot contemplatius d’aquesta Paraula sense oblidar que Crist és la paraula en majúscula”. El bisbe va animar els seminaristes a “tenir una docilitat pràctica i joiosa vers la Paraula de Déu”. En aquest sentit, va encoratjar a viure aquest ministeri de lector des de l’amor tot fent vida i encarnant la Paraula que es proclama.

Tota la cerimònia va destacar la importància d’aquest ministeri de servidors de la Paraula de Déu enmig de la comunitat. Però no podem oblidar que el lectorat suposa un pas més en el camí de la vocació presbiteral dels seminaristes i així es va viure també. En efecte, el lectorat era el primer ministeri que rebien vuit dels seminaristes així que també té la importància que suposa com a confirmació de la vocació per part de l’Església. La institució d’aquest nou ministeri va tenir com a punt àlgid el bes al leccionari de l’Evangeli per part de cadascun dels nou seminaristes. Un gest que parla per si sol de l’amor que cal tenir per la Paraula de Déu, per la passió per conèixer-la i predicar-la. Donem gràcies a Déu. *Font: seminaribarcelona.cat*

Crònica del viatge a Elna

Els passats dies 21 i 22 del mes d’abril, el nostre Grup va tenir la ocasió d’organitzar un viatge al sud de França i la costa vermella, admirant les meravelles que tenim per les proximitats del Cap de Creus: Llançà, El Port de la Selva, Port Bou, Cerbère de la Marenda, i Port-Vendres i Cotlliure, tot abans d’arribar a la població rossellonenca de Elna, situada al Departament dels Pirineus Orientals, avui pertanyent políticament a França.

Tota la resta de poblacions esmentades no varen ésser més que un esgraó per assolir la fita : Elna, i poder visitar la famosa “Maternitat Suïssa” i la Catedral i claustre que allí s’hi ubiquen. Es impressionant la tasca que va fer la infermera suïssa, Srta. ELISABETH EIDENBENZ durant els anys 1.939 al 1.944, en que, amb la cessió d’un antic castell sotmès a l’abandonament, i que fou una segona residència familiar, va fer la transformació en una Maternitat que acollí un grapat de mares encintes, arreplegades a les platges d’Argelers després de la desfeta de la guerra, les quals allí donaren la vida a 597 infants, nascuts durant aquest final de la guerra espanyola i la II Guerra Mundial.

Els 24 components del nostre Grup que tinguérem la oportunitat de visitar aquesta obra, i admirar la fortalesa d’aquesta dona que romangué en l’anonimat fins l’any 2.008, varem tornar cap a casa fortament impressionats per lo que havíem presenciat, i agraint la bona companyonia i unitat de tot el Grup durant tot el viatge. *Font: Grup de Taizé.*

XV Anada a TAIZÉ

7 al 9 de juliol de 2018

Assitint a la "Pregària de la Llum" i
Missa Dominical (a la basílica de la
Reconciliació), i de tornada ...

ens endinsarem per les rutes de la **"Provence"**

i visitarem la ciutat d' **Orange**

Informacions : **Carles Juaní**

(telf. 616.26.62.32)

Organitza:

Parròquia Santa Maria d'Olesa de Montserrat.

"Grup de Taizé"

